

Naročnino in naznaniila s prejemna upravnitvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16 Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdievem tekalitšu nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Delavska slavnost v Gorici.

Udom »Slov. katol. delavskega društva« in vsem bratskim društvom po deželi naznanjamo glede nedeljske slavnosti sledeče:

Ob 2½ pop. bo v cerkvi sv. Ignacija v Gorici slovesni blagoslov društvene zastave, potem govor in litanije. Blagoslov društvene zastave bo izvršil prečastiti prelat Josip dr. Gabrijevčič, voditelj centralne bogoslovnice v Gorici. Govoril bo č. g. Ivan Dermastia.

Ob 4½ prične slavnostno zborovanje v Št. Petru pri Gorici in sicer v prostorih »Kmetijske zadruge«. Vstopnice za to slavnost se dobe v delavski sobi.

Vspored slavnostnega zborovanja:

1. Pozdrav predsednika.
2. Papeževa himna.
3. Slavnostni govor (dr. Krek).
4. Deklamacija: »Ave Leo!«
5. Pesem: »Zastava že razvita je.«
6. Deklamacija: »Leonu XIII.«
7. Govori vabljenih gostov.
8. Pesem: »Pozdrav.«
9. Deklamacija: »Pesem krščanskih delavcev.«
10. Pesem: »Za dom med bojni grom.«
11. Pesem: »Majnikova.«
12. Cesarska pesem.

Med raznimi točkami bo svirala vojaška godba.

Zborovanje bo v slučaju lepega vremena na prostornem dvorišču. v slučaju slabega vremena pa v dvorani »Kmetijske zadruge«.

Od mitnice na meji goriški pojdejo društveniki z razvito zastavo v prijazni Št. Peter.

V nadi obilne udeležbe iz vseh občin goriške dežele kličemo:

Na svidenje!

Boj proti nasilstvu.

Na Hrvaškem v zadnjem času vre. Bratje Hrvati, dasi že 800 let ječe pod tujim jarmom, pokazali so se kot narod jakega duha in jake volje. Krasni pokret na Hrvaškem za finančno samostalnost, za svobodo tiska, za shodno in društveno pravo, ki se je započel pred dvema mesecema in izvršil po celi Hrvaški, se je pretvoril vsled izzivanja mažarskega napisa v Zagrebu in mažarskih zastav na hrvaških železniških postajah v najodločnejši odpor proti mažarstvu. Ta borba hrvaškega naroda postala je krvava že v začetku. Padlo je več ubitih in ranjenih, v samem Zagrebu je bil proglašen nagli sod. Da je na Hrvaškem prišlo tako daleč, se nihče ne čudi, ki pozna vprav azijske razmere na Hrvaškem.

Med Ogersko in Hrvaško je sklenjena nagodba, glasom katere ste obe državi enakopravni. Pa Mažari so sklenili, da to pravo v dejanju rušijo in gazijo.

Pomažarili so železnice na Hrvaškem, ustanovili mažarsko gospodstvo na Reki, sklenili pomažariti hrvaško domobranstvo in šole v hrvaškem Primorju. Ves železniški promet na Hrvaškem so osredotočili v Pešti in na Reki, dočim hrvaška mesta propadajo.

Državne finance so povsem spravili v svoje roke ter jih izrabljajo na svojo korist, a na škodo Hrvaške. Hrvaški pa očitajo, da jo mora Ogerska v svojo škodo vzdrževati.

Vlada v Pešti si je ob raznih prilikah prisvojila pravo, da zastopa v mažarski obliki Ogrsko in Hrvaško. Poslej je šlo tako dalje, da so na samem Hrvaškem jeli ob raznih prilikah poleg hrvaških izobešati tudi mažarske zastave.

pridejali tudi priimek škof, ker se je večkrat pobahal, češ, smo kot škofi.

Pa sta šivala nekaj pri nas, kakor mi je pravil oče. On je bil takrat desetleten deček in do Sibra je imel vedno veliko spoštovanje. Vsem sta že bila naredila obleke, le zanj še ni bilo nič. Oče moj je gledal in gledal, a nikjer nikakega blaga.

„Pa saj so tudi meni obljubili hlače“, mislil si je, a prave ni mogel zadeti.

Bil je že zadnji dan njunega šivanja, a hlač še nikjer. Pa pravi Siber mojemu očetu:

„Fante, pa sem pojdi, sedaj si pa ti na vrsti“. In vzel je cvrnato nit, pa začel meriti na vse mogoče strani in delati vozle, ki so značili dolžine. Takrat se niso poznali druge mere.

Potem je privlekel se stola, na katerem je sedel, kos platna. — „Da bi te spak, torej na mojem platnu je sedel! O ti vražji dedec ti“, mislil si je moj oče.

Pa vendar so bile proti večeru že hlače. — „Na, pa brž pomeri“, dé Čot ter pahne narejene hlače tja po mizi.

In vendar so se prilegale.

Volilno pravo na Hrvaškem je silno zastarelo. Izmed 3 milijonov prebivalcev ima jih okoli 30.000 volilno pravico, in med temi je polovica uradnikov. A še ta peščica volilcev ne more svobodno voliti. Volitve na Hrvaškem vrše se v senci bajonetov, opozicijski volilci se na dan volitve brez vsakega vzroka zapirajo, da le prodere vladni mameluk.

Shodno in društveno pravo se gazi v blato. Ljudstvo niti prosto zborovati ne sme. Ko so pričeli po vsem Hrvaškem sklicevati javne shode za finančno samostalnost, je vlada brez vsakega zakonitega vzroka prepovedala vse shode. Ko so na to po paragrafu 2. društvenega zakona sklicevali zborovalce na vabila, je vlada i ta zborovanja silom zatrla.

O svobodi tiska na Hrvaškem niti govoriti ne morejo. Vlada si zastareli tiskovni zakon poljubno tolmači, ter poljubno zaplenjuje hrvaške opozicijske liste. Po cele dneve ne izidejo listi, ker so bili zaplenjeni, a oblast ne pove, kaj je zaplenjeno in kaj ni zaplenjeno. Absolutno je nemogoče hrvaškim listom, objavljati pravo mnenje hrvaškega naroda. Hrvaško časopisje se strašno preganja, zapirajo najboljša moza, kakor urednika Pasarića, dr. Heimerla in druge.

V očigled vsemu temu je pač umevno, da je hrvaški narod vzbruhnul. Strankarski razpori, ki so slabili hrvaško moč, so se zadnji čas poravnali in se je jela oživljati pri Hrvatih narodna odporna moč. Zato pa se je toliko silneje pojavil glas naroda po pravicah. Vlada hoče nasilnim potom udušiti glas naroda. Toda narod se ne da pomiriti; on govori z uličnimi demonstracijami proti banu-nasilniku in mažaronstvu.

Mi Slovenci z zanimanjem spremljamo pokret bratskega naroda. Vrlo nas veseli, da je shod krščanskih slov. novinarjev, ko je sklepal o svoji lastni organizaciji, soglasno vsprejel resolucijo, ki se glasi:

Ker imajo Hrvatje in Slovenci po svojem prirodnem sorodstvu, po kulturnih težnjah in sedanjih političnih razmerah slične in skupne potrebe, katerim morejo ustreči samo z vzajemno podporo

„Že sta začela spravljati skupaj svojo šaro, pa prinese moja babica še skledo žgancev na mizo.“

„Uh, to pa to, ti pa že znaš“, namuzal se je Siber, in že so lezli tolsti kosi dol po njegovem goltancu.

„Pa še malo z mlekom“, pravi Čot, „jaz sem že sit tega“, pa porine skledo malo od sebe.

„Kaj“, pravi Siber, „tako?“ Pa zgrabi skledo ter jo potegne k sebi.

„Mleka gor, pa ne mastnih žgancev z mize“.

Vsi so ga začudeno pogledali, a on je držal skledo krepko v rokah, dokler se mu ni želja izpolnila.

„Zabeljeni žganci, pa še mleka nanje, to pa to. Ti spak, to pa to!“

S Čotom pa nista bila od takrat več tako dobra prijatelja...

Pa da ne zabim. Tudi muzikant je bil naš Siber, prav hud muzikant. In pa Čot. Da, oba; kakor pri igli, tako pri godbi.

Sibrov bas — Čotova harmonika. Pač ne vem, ali je bilo preje kako ženitovanje brez teh dveh. Tam gori na

in skupnim delom za ojačenje svoje kulturne sile na polju kulturnem, gospodarskem in socialnem — izraza sestanek kršč. sloven. časnikarjev željo, da pride med rodoljubnim hrvaškim in slovenskim novinstvom kot enim izmed najmočnejših današnjih naših činiteljev v borbi za svobodo in edinstvo hrvaškega in slovenskega naroda, čim najprej do čim ožjega približanja, da morejo uspešneje skupno izvrševati naloge, katere časnikarstvu povsod nalaga duh nove dobe. Ker se pa na Hrvaškem na nečuden način zatira svoboda narodnega tiska in domoljubno časnikarstvo najhujše preganja, in ker je svobodna beseda narodnega tiska eno najuspešnejših sredstev, s katerim se izraža volja ljudstva — zato sestanek slov. katol. časnikarjev radostno in srčno pozdravlja ta pokret in borbo hrvaških opozicijskih strank za ustavnoprava in izpremembo sedanjega tujega in nazadnjaškega zistema v Hrvaški, ter pozivlja vse pravično, vlasti vse bratsko slovansko časopisje, naj daje pravični in težki borbi hrvaških rodoljubev vso mogočo moralno podporo.

Politični pregled.

Državni zbor deluje sedaj v odsekih. Najvažnejšo nalogo imata nagodbeni in carinski odsek. Vlada je v veliki zadregi, ker hočejo Jugoslovani in socialni demokratje z obstrukcijo preprečiti namišljeno premembo poslovnika.

Katoliško-narodna stranka na Kranjskem je zopet začela prirejati ljudske shode. Prvi je govoril dr. Šusteršič v Ljubljani. Nadalje so bili shodi v Dobropoljah in Škofjiloki. Tako je prav! Ved med ljudstvo naj gredo poslanci!

Velike demonstracije na Hrvaškem. — Vkljub bajonetom, ki se svetijo po vseh ulicah v Zagrebu, narašča razburjenje. Gibanje proti sedanjemu banu narašča vedno huje. Zapori so prenapolnjeni aretiranih demonstrantov. Narod se je začel gibati po vsej kraljevini. V Križevcu so bile grozne demonstracije. V Zagrebu so si dali mažaroni na mažarski

zapečku sem ju videl, kjer se je le kdo ženil. Mi otročaji smo zijali gori, Siber pa je drgnil z lokom po strunah, da se je kar kadilo. Takrat je pozabil na vse bolečine, na vsako, tudi največje trganje. Oh, ta njegov bas!

Čot pa je sedel tam zraven, poteval mehove in — kozarce.

„Ku škofi, ku škofi“, zarežal se je večkrat dol po sobi...

Pa vse je končalo. Tudi ženitovanja postajajo nekako pusta, tistega svežega, živega duha ni več dosti med nami. Sibrov bas je nekje gori pod streho, Čot je harmoniko menda celó prodal.

„I, kaj češ“, dejal mi je enkrat Siber, „je že tako na svetu. Vse preide, vse preide“.

Res, vse mine. Sveča Sibrovega življenja je dogorela — umrl je. Z njim je izginil eden onih originalov, kakoršnih nahajamo le malo med našim ljudstvom. Bodi mu lahka zemlja.

Gorski.

LISTEK.

Gorske slike.

Kako je pa z Sibrom?

I nu, če že hočete vedeti, potem seveda jaz ne morem reči: ne, kajti dolžnost moja je skoro, da vam povem, kako in kaj je z njim; on je namreč precej zanimiva oseba.

Sedaj je že star. Glavo ima sivo, lice nagubano. Nogé so mu kruljeve in hodi le ob dveh bergljah. V tem položaju je jednak neki sliki, katera se nahaja navadno v pratiki, kjer je oglas za zdravila proti trganju. Čisto podoben, vam pravim. Za obleko ne morem povedati nič gotovega, ker od svoje mladosti sem še ne vem, da bi bil imel Siber nekaj na sebi sukno in telovnik. Nosi navadno le hlače in srajco, družega tako malo rabi, ker gre le v najhujši vročini na prosto.

Je pač reva sedaj, a nekaj je bilo drugače. On je bil krojač in kot tak jedna najznamenitejših oseb v vasi. Hodil je navadno šivat s Čotom, kateremu so

kazini napraviti čvrsta železna vrata, ki so 40 cm. debela. Banske palače noč in dan čuva orožništvo. General Čanič je bil preteklega tedna baje trikrat na Dunaju, in pripoveduje se, da bode skoro ban Khuen-Hederwary odstopil, ker je njemu nemogoče vzdržati red. Hrvaška se pripravlja na velike dogodke.

Protžidovski nemiri v Galiciji. — V Uhnovu v Galiciji je začelo na več krajih istodobno goret. Raznesla se je govornica, da so zanetili židje iz muševanja. Kmetje so na to udrli židovske hiše, podrli okna in razbili vse, kar jim je prišlo pod roke. Židje so jo prestrašeni popihali, kmetje pa za njimi. Orožniki niso mogli ničesar opraviti ter so morali pozvati vojaštvo, ki je naredilo mir. Pričakuje novih nemirov.

Kulturni boj v Franciji. — Škofu Turinazu v Nancy-ju je vlada ustavila plačo, ker je raz prižnico govoril proti preganjanju francoskih rodovnikov in je za njim pridigal bivši jezuit abbe Ravezez. Ta odločni nastop škofa je silno navdušil francoske katoličane. V nadomestilo odtegnjene mu plače pošiljajo lajki in duhovniki svojemu škofu svoje prihranke. Škof Turinaz je poslal Combescu zelo ostro pismo, v katerem se „zahvaljuje“ za milostno prepoved plače ter najodločneje protestira proti vladni nasilnosti.

Angleški kralj je prišel v Rim, ter v sredo obiskal papeža v Vatikanu.

Saški kralj je prišel na Dunaj, kjer ga je sprejel naš cesar v spremstvu nadvojvod.

Macedonski dogodki. — Iz Stare Srbije in Albanije prihajajo jako resne vesti. Po teh poročilih lahko pride vsak trenotek do klanja kristijanov. Nič ne koristi, da so v nekaterih krajih, kjer so Albanci najbolj grozili, zbrani turški vojniki. Albanci se potegujejo nazaj in ropajo pri tem kršćanske vasi. Sedaj je nad 60.000 Albancev oboroženih. V sled grozečega nastopanja Albancev se je izvršitev reform ustavila. Albanci se zbirajo v gorah in čakajo, kaj sklene njihov vojni svet. Tudi vstaške čete nadaljujejo svoje delovanje, če tudi letos ne bruhne na dan splošni vstane. Vsak dan se poroča o novih zmagah čet Boris Sarafova. V Carigradu se zelo boje za Sultanovo življenje. V posadki sultanove palače so sami Albanci, ki bi utegnili nastopiti proti sultanu, ako bi ostro nastopal proti vstaškemu Albancem. V Carigradu so zaprli 200 albanskih odličnjakov, ker so na sumu, da so v tesni zvezi z agitatorji.

Dopisi.

Iz Šempasa. — (Kmetijski shod.) V nedeljo pri sv. maši se nam je naznanilo, da bode popoldne, po blagoslovu, kmetijski shod in sicer v šolski sobi. Z veseljem smo pozdravili to vest in komaj čakali, da pride ura, ko dobimo spet kaj poduka, kako zboljšati naše kmetsko stanje. In res, popoldne, po blagoslovu je prišel čas, ko se nas je napolnila šolska dvorana do zadnjega kotička tako, da je moralo veliko ljudstva oditi, ker ni dobilo več prostora.

Pređaval je g. potovalni učitelj A. Štrekelj. Poslušalci so prav pazljivo poslušali. Pređaval je o živinoreji. Omenil je koristi, ki nam jih donaja, in katerih bi nam pa še več donajala ako bi jo znali bolj gojiti. Govoril je tudi o osuševanju in o namakanju travnikov, kar bi bilo pri nas neobhodno potrebno, kajti večina travnikov ima, ali premokro, ali pa presuho lego. Govoril je tudi o gnojilih, ki naj bi jih rabili za travnike. Omenil je tudi raznih strojev, ki naj bi jih rabili pri spravljanju sena, s kojimi bi si prihranili veliko truda. Ker pa so ti stroji precej dragi in ne bi jih mogel en sam posestnik kupiti, rekel je, da naj bi se združilo več posestnikov skupaj in si naročili take stroje.

Na to povabi navzoče, naj stavijo, ako se jim zdi potrebno do njega razna vprašanja ne le glede živinoreje, ampak tudi glede trtoreje, sadjarje, vinarstva itd., na katera bode drage volje odgovarjal.

Na to vabilo oglašil se prvi g. župnik, ki je stavil razna vprašanja, med temi: kako ravnati, ako nas spet obišče slana, kako ravnati z motnim vinom itd. Za njim se oglašil g. nadučitelj Križman, z vprašanjem: zakaj vino porujavi, oziroma počrni in kako ravnati s takim vinom. Gospod Urbančič prosil pojasnila, ali bi bilo primerno napraviti občinsko

drevesnico. Oglasilo se je razun teh tudi mnogo kmetov, ki so stavili razna vprašanja. In na vsa ta vprašanja, je g. potovalni učitelj razločno odgovarjal.

K sklepu oglašil se še g. župnik, ki je navduševal poslušalce za to, da bi se ravnali po besedah g. potovalnega učitelja, se mu lepo zahvalil in razlegal se je iz grl poslušalcev gromoviti „živio“ g. potovalnemu učitelju

Na to smo se razšli želeč, da bi nas gospod potovalni učitelj v kratkem zopet obiskal. Kmet.

Novice.

Uprava „Prim. Lista“ je začela tiskati nove naslove. Prosimo cenj. naročnike, naj nam takoj sporočijo, ako niso naslovi pravilni.

Pozor! — Kdor se hoče vdeležiti v nedeljo delavske slavnosti v Št. Petru, mora si oskrbeti vstopnico, katero dobi v društveni sobi v Semeniški ulici. To velja tudi za odbornike raznih društev, ki so prijaviili svoj prihod.

Do zdaj se je oglašilo 20 društev goriške dežele. Pričakujemo, da se oglašijo vsa katoliška društva. Prosimo nujno, naj bi ona društva, ki se radi preoddaljenosti ne morejo vdeležiti, pooblastila koga v mestu, ki bi jih zastopali.

Odborniki in poverjeniki „Slov. katol. delavskega društva“ so vabljani, da se vdeležijo v polnem številu posvetovanja v nedeljo ob 11. uri v delavski sobi. Podpore se v nedeljo ne bodo delile.

Pomožnemu odboru „Kršč. socialne zveze za Primorsko“. — Ker se bo v nedeljo 3. maja zbralo v Št. Petru pri Gorici mnogo rodoljubov, je želeli, da bi pomožni odborniki „Kršč. soc. zveze“ prišli skupaj in dobili med prosto zabavo časa za medsebojni dogovor. I. Rejec, kaplan.

Vojaški škof dr. Belopotocky je v torek nadzoroval tukajšnji vojaški duhovni urad. Bil je gost presv. knez nadškofa.

Imenovanje. — Policijski kancelist g. Venceslav Schamaneck je imenovan za policijskega oficijala. — Za policijskega kancelista je imenovan titularni orožniški stražmešter g. Ivan Predak. — Za sodnega kancelista v Pazinu je imenovan Bože Sadič, mornarični nadglednik.

Saški kralj, vračajoč se iz Riviere, peljal se je v nedeljo skozi Gorico na Dunaj. V Gorico je došel ob 7¼ zvečer. Na kolodvoru in okoli njega je bilo polno ljudstva.

Za „slovensko slatolščico“ oziroma za „Kat. društvo detoljubov“ v Gorici so darovali: P. n. Egidij 2 K., Katarina Pahor 6 K. — Razprodaja knjige „Socialno vprašanje“ je vrgla še 5 K.

Kdaj se je zvezal dr. Gregorčič z Lahli? Kdo je falot? — Na to vprašanje, katero je stavila „Soča“ v zadnji svoji številki, odgovarjamó kratko in precizno, da je falot oni, ki je v zadnji številki „Soče“ napisal te-le vrstice: „Zveza in pogodba med dr. Pajerjem in vitezom Gredolčičem, glede na volitve v državni zbor, je bila sklenjena v soboto 15. decembra l. 1900. Nad eno uro sta delala načrte in kombinacije ter koledno popolnoma dogovorila bojni načrt. Dr. Gredolčič si je bil zagotovil Pajerjevo pomoč pod težkimi pogoji, katere plačuje slovensko ljudstvo“, in sicer ostane falot toliko časa, dokler ne dokaže resničnosti te svoje trditve. Ker je pa doličnik celo tako nesramen, da trdi, da je zgoraj navedeno trditev dokazal, sili nas, da ga imenujemo tudi navadnega lažnjivca in obrekovalca, dokler nam nepove, kje in kako je dokazal svojo nesramno trditev.

Bojkot ka-li zopet dovoljen! — Že večkrat smo čuli iz prav verodostojnih virov, da je dobilo naše državno pravdnštvo od višje oblasti strogo naročilo, naj pazi, da ne pride pri nas nič kaj takega v javne liste, kar bi količkaj dišalo po bojkotu. Državno pravdnštvo se je, kakor smo se večkrat prepričali, tega ukaza vedno in povsod tesnosrčno držalo, ko je kak slovenski list le oddaleč hotel namigovati našim ljudem z znanim: „Svoji k svojim!“ Le tega nam niso naši viri povedali, da li se zgoraj omenjeni ukazi tičijo le slovenskih listov ter da smejo naša državna pravdnštva nasproti italijanskim listom postopati vse drugače in jim v tem oziru celo pustiti pristo roko. In da ni to slednje izklju-

čeno, dokazuje nam neka notica iz Gorice v tržaškem „Piccolo della sera“ od nedelje, v listu, ki je v goriškem mestu veliko bolj razširjen in čitan, nego noben drugi celo v Gorici izhajajoči italijanski list. Ta notica slovi doslovno tako-le: „Velikanska pekarija. V mesecu maju se odpre tukaj pekarija po najnovjšem zistemu, ki prevzame nalogo delati slovenskim pekom jako umestno konkurenco, ki so se obogateli s tem, da trikrat na dan pečejo kruh ter so v stanu tako ob vsaki uri oskrbovati hotele, kavarne in zasebnike s svežim kruhom. Nadejati se je, da bodo vsaj Italijani dali prednost tej pekariji mesto onim zo-ektičih pekov“. — Ako ni to bojkot v najlepši obliki, potem ne vemo, kaj bi še zamogli razumeti pod besedo bojkot. Napisali smo te vrste ne iz strahu, da bi naši slovenski peki pri takem bojkotiranju kaj trpeli, še manj pa, ker bi se bali mi bojkota od strani Italijanov; marveč napisali smo te vrste za to, da dokažemo dvojno mero, s katero se postopa pri nas od strani poklicanih oblasti. Napisali smo te vrste pa tudi zaradi tega, ker bi radi vedeli, ali obstoje še nadalje prej omenjeni predpisi glede postopanja državnega pravdnštva nasproti onim listom, ki bi kaj pisali o bojkotu. In pa tudi zaradi tega, ker bi radi znali, ali so bili veljavni oni ukazi le za slovenske liste ali pa tudi za italijanske.

Občni zbor „Centralne posojilnice“ v Gorici. — Občni zbor „Centralne posojilnice“ v Gorici se bode vršil dne 14. maja t. l. ob 10. uri predpoludne v posojilniški prostorih.

Redarske zadeve. — Redar prvega reda Jože Badin postal je redarski nadzornik. Za redarja I. reda je imenovan Maksimilijan Vodopivec.

Prižadetim pri tatvini svinjskih jezlkov povemo samo to, da če se psu stopi na rep, pa zavcili. Ako jim to ne zadostuje, naj svoja imena objavijo v „Soči“, kamor spadajo.

Zdaj pišite in upite čez Gočane! — Z Goč pišejo „Slovenca“: Lep sad naprednjaštva so zopet pokazali naši liberalci na Gočah. Dne 21. t. m. so prišli v neko hišo trije naprednjaki, ter so hoteli svoje navadne nesramnosti v besedah in dejanju pokazati neki liberalni amaconki, katera je slučajno prišla v omenjeno hišo. Ona sicer ni bila nikoli nasprotna liberalnim neslanostim, pač pa je hotela mati svojo dolžnost storiti ter to zabraniti liberalnim „naprednjakom“. Toda slabo jo je skupila; liberalni „omikanci“ so pokazali svoje junaštvo kakor vselej. Revico so z vso surovostjo zgrabili in jo metali po trdih tleh ter na surov način suvali in z nogami teptali, zobe jej izbijali iz ust in eno roko zlomili. Toda vse to jim še ni bilo dovolj. Suroveži so popolnoma pokazali svojo liberalno omiko tudi s tem, da so lonce in drugo pohištvo razbijali. Vso stvar ima že sodnija v rokah. Take sadove rodi fanatizem, katerega so liberalni voditelji oziroma bivši njih kolovodja na Gočah raztrosili, in ljudi tako poživinjili. Radovedni smo, bode li tudi sedaj znani dopisnik „Slov. Naroda“ kakor je zadnjič izbleknil v št. 67, tudi to „lumparijo“ spravljal v dotiko z razmerami Ferjančič Hebatovimi. Zdaj imata držav. pravdnštvo in sodišče priložnost, da pokazeta če bosta to resnično liberalno tolovajstvo tudi proganjala in iskala moralnih provzročiteljev! Zasedovali bomo to afero ter jo vzporedili z onim „tolovajstvom“, o katerem je toliko pisala „Soča“. Kajti to je vse kaj družega, nega afera Ferjančič!

Prvi majnik. — Po mestu so na vogalih prilepljeni plakati, ki naznanjajo, da hočejo v petek, na dan 1. maja, nekateri delavci praznovati ta dan. Predpoludne priredbe namreč obhod po mestu in sicer z godbo, ob 10. uri bode shod v Dreherjevi dvorani, kjer se bo govorilo v italijanskem in slovenskem jeziku. Popoldne pa bo zabava z godbo in plesom v „Velodromu“.

Dražba del. — Tukajšnji magistrat odda dne 12. maja t. l. vsa dela, tičoča se poprave tehnic in mer, nahajajočih se na pokritih mestnih trgih in v klavnici. Natančnejši podatki gledé teh del poizvedo se pri magistratu. Vsklicna cena je določena na 390 K.

Prevažanje blaga, došlega po železnici in blaga, katero se po železnici odpošilja. — V smislu paragrafa 68. obratnega pravilnika je južna železnica pooblastila tvrdko Vilat v Go-

rici, da, počeni s 1. majem t. l., po določeni cenah dovažata strankam v mestu in v bližnji okolici blago, katero jim je došlo s tovornimi ali pa tudi z brzovlaki po železnici, ne da bi poprej stranke to zahtevale, ali da bi jim od strani južne železnice poprej došlo kako obvesilo. Kdor bi ne hotel, da mu tvrdka Vilat dovažata blago došlo po železnici, mora to načelništvu postaje pismeno naznaniti.

Tatvina. — V noči od torke na sredo so udrli tatje v Milnerjevo vilo. Gospodarjev ni bilo doma. Tatje so pobrali več vrednostnih predmetov, šli potem v klet se tam dobro napili in odnesli potem zdrave pete.

In zopet tatvina. — V sredo po noči so ulomili tatje v vilo Amalija, nahajajočo se za Ražonerji. Tatje so iskali denar; ker pa tega niso našli, postali so nejevoljni in ohladili si so jezo s tem, da so polomili in poškodovali pohištvo. Nekaj vina so v steklenicah vendarle našli, da si so mogli z njimi ugasiti žejo. Škoda, katero so napravili na pohištvo, je še precej velika.

Tatvina v šempeterski cerkvi. — V Trstu so včeraj aretirali 21-letnega Jakoba Budo, rojenega v Trstu a pristonega v komensko občino in Gvida Ladiča, rojenega v Trstu a pristonega v postojnsko občino, ker sta na sumu, da sta izvršila tatvino v šempeterski cerkvi.

Prve jagode na prostem dozorele so te dni na Rafutu v najbližji okolici našega mesta.

Odlikovan fotograf g. A. Jerkič v Gosposki ulici je vže pred časom razstavil novo serijo fotografij, ki so izdelane v najmodernejšem štilu in s posebno natančnostjo. Zato so občinstvu tudi prav všeč, da jih rado ogleduje, kar gotovo spretnega g. fotografa le priporoča.

Izpred sodišča. — Na zatoženi klopi so sedeli te dni Trebižan Alojzij in France in Kalin Anton iz Ajdovščine. Obtoženi so bili, da so pri nekem plesu dne 28. decembra 1902 Franceta Vodopivca tako pretepli, da so ga pripravili ob levo oko. Obsojeni so bili vsi trije in sicer sta bila obsojena prva dva na štiri mesečno, a Kalin na šest mesečno ječo.

Ponočna goriška silka. — Neki Tržačan je v večji družbi popival v ulici Alvarez. Nekoliko opit je menil, da mu je nekdo iz žepa izmaknil 60 K ter je dožil blizu sedečega Calligarisa, da mu jih je ukradel. Udaril ga je celo z kozarcem ter odšel. Našel pa je denar v žepu ter se vrnil, opravičit se. Nadaljevali so popivanje. Ko pa so šli po ulici Morelli, je Calligaris sunil z nožem Tržačana v vrat tako nevarno, da je ves krvavel. Calligarisa so prijeli v kavarni ter ga vtaknili v luknjo.

Redarja sta pretepla neki Culot in Komavli, ki sta bila v gostilni na Rafutu. Ko sta se ga navlekla, začela sta razgrajati. Prišla sta redarja Vodopivec in Jerkič ter ju odstranila iz gostilne. Toda hotela sta se vrniti nazaj v gostilno. Ker sta se uprla ukazu redarjev, sta ju aretirala. Začela pa sta suvati in biti okoli sebe. Culot je ubežal, Komavlija pa so spravili v luknjo. Culot se je javil drugo jutro sam. Oba redarja sta ranjena na obrazu in drugodi po telesu.

Kap je zadela v Pevni Fr. Pešca, krčmarja z Kranjskega, ko je šel v Brda vino kupovat. Pokojni je bil oče č. g. Fr. Pešca, župnika na Robu. Naše sozalje.

Nevarni zobje. — V Dornbergu nastal je med mladeniči prepír. Med prepírajočimi bil je tudi brat 23 letnega Jožefa Vodopivca. Ko so se fantje spopadli, hotel je Jože Vodopivec braniti svojega brata. Pri tej priliki ga je pa nekdo tako hudo vgriznil v levo roko, da mu je tri žilice pregriznil. Vodopivca so pripeljali v tukajšnjo bolnišnico in je njegovo zdravstveno stanje še precej opasno.

Postkus goljufige. — Vponedeljek je posestnik Šuligoj Anton iz Kanala poveril 57 letnemu Stergarju Jožefu pok. Blaža iz Podlake 9 volov, da jih žene v Gorico in jih tam izročí g. Fogarju. Prišedši v Gorico pa je S. izročil Fogarjevemu agentu samo 8 volov, dočim je 9. odgnal v neki hlev in ga kasneje ponujal v prodajo mesarju Ilicherju. Ilicher pa ni hotel vkupiti vola. Kmalu so pa prišli Stergarjevi zli nameri na sled in so Stergarja zaprli. Vola pa je dobil g. Fogar.

Na sv. Gori ima „Slov. planinsko društvo“ posebno, udobno in čedno opravljeno sobo za svoje člane. Plačati bo navadno pristojbino, zglasti se pa za prenočišče vselej vsaj do osmih zvečer.

Slana pošakovala je tudi po Krasu krompir in zelje trte. Za slano prišla je pa še morská meglá, da končá še ostalo evetlje sudja. Bog se vsmili! Znamenje zopet slabe letine. Vkljub temu začeli so se vendar plesiti tu in tam. Ljudstvo noče oči odpreti! Od ene strani ples, od druge lakota; tu obilnost, tam pomanjkanje; na brjarju vriskanje, v hiši jok, ker ni kruha ne moke. O ti nesrečna in pregrešna zapravljivost!

Vse premehko!! Nekdo nam piše, da se je peljal v vlaku v Trst. Bile so v vlaku razne osebe, tudi finance in voljaki. Zraven mladi fantiči. Nekdo je grozno preklinjal Boga, Marijo Devico in sv. vero. A ni ga bilo, da bi se oglasil! — Turek se po svoji veri maščuje nad preklinjevalcem, posebno ko sliši, da kedo v jezi omenja Boga (Allaha). On zgrabi za nož, meč ali puško in gorje preklinjalca, če nima urnih nog, da pete odnese ter vbeži. Postava je tu, paragrafi so tu, ali, ali . . .

Razglas. — Deželni odbor razpisuje eno denarno podporo, letnih 240 kron, katero podeli iz dohodkov zaloga prevzvišenega deželnega glavarja grofa Franca Coroninija za obnove delavce, ustanovljenega v spomin na zakoro prejasne nadvojvodinje Marije Valerije. Za podporo se smejo oglašiti delavci in delavke, ki so pristojni v kateri občini poknežene grofovine goriško-gradiške ter so postali t r a j n o nesposobni za delo; v prvi vrsti pa se bode ozir imelo na potrebne med tistimi, ki so svoje moči obrabili samo pri podjetjih velike ali male obrti ali pa pri kmetijskih podjetjih. Prošnje je podati do 31. maja 1903. v pisarnici deželnega odbora in priložiti jim je: 1. spričevalo župniškega urada dotičnega kraja, potrjeno, ali če treba, dopolnjeno po županstvu pristojnostne občine, — v katerem spričevalu je vestno popisati starost, stan družine, preživela prosilčeva, kako se je bavil z obrtjo in kakšno je njegovo npravno zadržanje. 2. zdravniško spričevalo, potrjujoče prosilčevo bolehavost ali pohabljenost, ki zakrivlja njegovo nesposobnost za delo. Če se poižve, da je kaj krivega v dokazilih, na katera se je oprl prosilec, ali pa če neha njegova bolehavost, ustavi se takoj podpora.

Volltve v tržaški okolici. — V nedeljo dopoldne od 9. do 12. ure je volila tržaška okolica v 6. okrajih mestne svetovalce, oziroma deželne poslane. V I. okraju (Skedenj, Sv. Mar. Magdalena in Čarbola) je izvoljen Sancin-Drejšar; dobil je 335 glasov, laški protikandidat je dobil 132 glasov. V II. okraju (Lonjer, Rocol in Kjadin) je izvoljen dr. Otokar Rybář; dobil je 150 glasov, laški kandidat Mauroner 91. V III. okraju (Sv. Ivan, Škorklja, Kolonja) je dobil dr. Gustav Gregorin 195 glasov, Valerio 32, Vatovec 7, Ferluga 8. V IV. okraju je izvoljen Ivan Gerdol z 266 glasovi; laški kandidat Parisi je dobil 129 glasov. V V. okraju (Opčine, Trebče, Bazovica) je izvoljen Ivan Goriup z 287 glasovi; Lah Stükler je dobil 68 glasov. V VI. okraju je izvoljen dr. Slavik z 219 glasovi; Cumar je dobil 75 glasov. — Izid teh volitev nas veseli prav srčno. Ta izid je pokazal, da se narodna zavest v okolici vedno bolj širi in vtrjuje. S posebnim veseljem povdarjamo, da je prvi volilni okraj dobil po tolikem času zopet svojega slovenskega zastopnika. Zraven tega pa moramo opomniti, da so vsled nastalih sprememb v osehah dose-danjih zastopnikov nastala nekaka nespo-razumljenja, ki bi pri sedanjih okolišči-nah lahko neugodno vplivala na izid vo-litev. Da so se pri vsem tem slovenski volilci tržaške okolice tako lepo pokorili narodni disciplini, je to najlepši dokaz njihove narodne zavesti. Da je pa narodna zavest postala krepkejša med slovenskimi tržaškimi okoličani, priznava celo sam „Piccolo“ ki pravi, da so pri sedanjih volitvah dobili italijanski kan-didatje povprečno veliko manj glasov, nego so jih dobili pri sedanjih volitvah. Zaradi tega pa tudi kličemo volilcem: Živeli zavedni volilci in vedno naprej po ti poti!

Drzen roparski napad. — V sredo zvečer okolo devete ure se je vračala branjevka Marija Kovačič, ki ima v Trstu tudi svojo lastno hišo, od svoje šivilje domov. Na potu so stali trije možki. Ko zagleda jeden od teh branjevko, reče tovarišima: „Vidita, ta baba je polna denarja“. Te besede pa je Kovačič slišala in je zaradi tega pospešila svoje korake. Prišedši domov, pravila je

nekaterim ženam, ki stanujejo pri nji, kaj se je pripetilo. Ko je pa čez nekaj časa v svoji sobi pričakovala neko osebo, odprejo se s silo vrata in pred njo stali so oni trije možki, katere je videla na ulici. Hkratu jo popadejo, ji zagroze, da mora molčati ter zahtevajo od nje denar. Kovačič pa je začela vpiti. Zaradi tega pa jo je jeden izmed treh lopovov hudo udaril po glavi. Vendar pa so začele nje upitje sosede in prišle so ji na pomoč. Ali lopovi se niso za prišle ženske prav nič brigali, marveč grabili so okoli branjevko, ter iskali denar. To je pa jedno sosedo tako razjezilo, da je pograbila steklino, nahajajočo se v sobi ter udarila po glavi jednega izmed lopovov. Druga pa je skočila k oknu ter začela na ves glas klicati na pomoč. In res bili so redarji koj pri roki, ki so lopove zvezali ter jih odgnali v zapor.

Veliko proslavo krščanske in slovenske slovesnosti so slavili minule dni v Ljubljani. Skromni frančiškan p. Hartmann je osebno vodil svoje umetniško delo, oratorij „Sveti Frančišek“, katerega je pel mogočni zbor „Glasbene Matice“. Dvakrat je bila ljubljanska stolnica polna občinstva, v tretje pa je občinstvo napolnilo tudi do zadnjega kotička nunske cerkve. Hartmannov oratorij je v srce segajoča „šaba. P. Hartmann je laskavo pohvalil zbor „Glasbene Matice“, češ, da tako izborna izvežban zbor ni našel ne na Dunaju, ne v Rimu in ne v Monakevem. To je gotovo na čast vsem Slovincem, pred vsem pa na čast idealno pozhovalnemu koncertnemu vodju g. Hubadu.

Shod krščansko mislečih čas-karjev se je vršil preteklo sredo v Ljubljani. Sklenilo se je ustanoviti jugoslovansko časnikarsko društvo. Storili so se tudi važni sklepi glede notranje organizacije.

Tatje hoteli so umoriti tatu in so se s tem izdali. — Pred dnevi so na Dunaju okradli vpokojenega feldmaršallajntanta Schmidta. Odnegli so mu 400 K denara in mnogo dragocenosti. Sum je padel koj na nekega podčastnika, in vresničil se je kmalu. Tatje bili so trije, namreč podčastnik Doczhal in dva civilista. Da bi si razdelili plen, podali so se v Florisdorf. Ker sta se pa civilista zbala, da jim pride zaradi podčastnika Doczhala, ki je džertiral, policija koj na sled, sklenila sta znebiti se Doczhala. Bila je tema in neprijetna noč, ko so bili vsi trije na potu v Florisdorf. Pot je peljala mimo neke še precej velike in globoke luže. Dospelši do luže, zgrabita civilista, podčastnika Doczhala, ga vržeta vanjo in zbežita. Doczhalu posrečilo se je vendar, da je skobacal na suho. Ko je ves moker in na pol zmernjen taval okolo, prišel je do neke železniške stražnice, ter se ga je železniški čuvaj usmilil ter ga vzprejel pod streho. Ne da bi čuvaj slutil, koga ima pod streho, šel je vsejedo naznanit orožnikom, ki niso bili daleč od stražnice. Orožniki so Doczhala koj spoznali, ga zvezali in odpeljali tje, kamor mu je pritkali.

Starček 98 let! — Nedavno umrl je na Koroškem starček v 98. letu, ki vprašan, kako je živel, da je dospel do tako lepe starosti, odgovoril je to-le: „Skrbel sem, da so bile vse moje dušne, srčne in telesne moči vedno v pravem redu. Strasti se nikdar nisem udal, jeze ne poznam; prizadevam si, da vse z lepim in mirnim uravnam. Zmerno jem in pijem. Mesa malo uživam, bolj pa zelenjad in močnik, večerjam navadno žgance pa mleko. Opijanih se nisem nikdar. Tobaka ne kadim, ne nosljam. Lenobe in pohajkovanja od mladih nog ne poznam; brez dela nisem nikoli. To je ravnilo, po katerem sem doživel tako starost!“ — O, da bi ga posnemala mladina!

Promocija slepeca. — Leta 1901 so sprejeli v zavod za oslepele na Dunaju nekega bivšega častnika, ki je bil tako nesrečen, da je popolnoma oslepel. Ker se je častnik pred svojim vstopom v armado bavil z juridičnimi študijami, začel ga je ravnatelj zavoda Heller, zopet uvajati v študije, izumil je zanj poseben pisalni stroj s tipkami. Slepec je pridno čital in pisal, vstopil je v jeseni na vseučilišče v Krakovem, položil rigo-roze in državni izpit ter bil pretečeni mesec promoviran doktorjem prava. Slep doktor se namerava posvetiti odvetništvu.

Maščevanje ciganov. — V preteklem letu so se v občini Udvarda na Ogerskem utaborili cigani, ki so imeli kovaško delavnico. Med cigani je našel

kmečki fant Elija Bulla dva znanca iz vojaških let. Spoznal je v teh dveh znancah — deserterja, katera so že nekaj let oblasti zamaž iskale. Naznanil je to orožnikom, ki so prijeli desertera in ju odgnali v zapor. Cigani so na to šli iz Udvarda, pretekli teden pa so se zopet tja vrnili. Neko noč so zopet izginili. V jutro so našli ljudje na cesti ubitega Elija Bulla. Ubili so ga cigani, ki so se tako hoteli maščevati za izdana svoja tovariša.

Temeljni kamen novemu zvoniku sv. Marka v Benetkah. — V soboto na praznik sv. Marka, so v Benetkah položili temeljni kamen novemu zvoniku sv. Marka, ki bode stal na istem mestu, kjer je stal prejšnji razsuli zvonik. Kralja je zastopal pri ti slovesnosti turinski grof. Slovesnosti se je udeležil tudi francozki minister Chaumie, ki je pri ti priliki povdarjal prijateljstvo med Francijo in Italijo. Kamen je blagoslovil beneški kardinal ob veliki azistenciji duhovščine.

Prerokovanja za leta 1903. — Pariška vedeževalka Mme de Thebes je izdala neko brošuro o dogodkih, ki se bodo po njenem mnenju dogodili leta 1903. Pariški listi pravijo, da je mnogo dose-danjih dogodkov pogodila, posebno ker je zapisala, da bo okolu 21. marca pogorelo neko gledališče v provinciji, in je res postalo gledališče v Lille žrtev ognja. Ta „prerokinja“ pravi, da bo leto 1903 slabo leto. „Dramatične zaloigre“ bo imela Francija s svojimi politikami. Tekoče leto bo imelo mnogo senzacionalnih iznajdb. Neki veliki državni na severu se bo majala sreča. Na Holandskem bodo velike povodnji. Mej 22. junjem in 22. septembrom bo nesrečen čas tudi za Nemčijo in v tem času bodo tudi ruski in angleški diplomati dali opraviti celemu svetu. Suveren neke Franciji prijazne sosedne države se bo na potovanju ponesečil. V četrti periodi tekočega leta „naj se Amerika in Francija čuvate“. Najhušje proročanje v tej brošuri je, da bo svetovni mir, če ne že leta 1903, pa gotovo leta 1904 moten in bo Evropa s silo zopet postavljena na bojna polja.

Izredno sleparijo je izvršila neka elegantno oblečena dama v Marziju. Prišla je k nekemu juvelirju, pri katerem si je izbrala dragocenosti za 15.000 frankov ter dejala, ko je imela vse dragocenosti zavite v rokah, naj se juvelirjev sin pelje takoj z njo, da mu njen soprog izplača denar. Juvelirjev sin se je res peljal z damo. Kočija je nakrat obstala pred stanovanjem nekega slavnega zdravnika za obolele na duhu. Juvelirjev sin je z damo vstopil v zdravnikovo salon, dama pa je sama stopila v zdravnikovo pisarno in zašepetala zdravniku: „Ravnokar sem pripeljala k Vam nesrečnega svojega sina, radi katerega sem bila že večeraj pri Vas. Ravnokar ima zopet napad, da govori o raznih juvelih. Rešite ga! Jaz ga ne morem več gledati, kako trpi!“ Nato je poklicala juvelirjevega sina v zdravnikovo pisarno, ona pa je hitro -- odšla. Ko je juvelirjev sin res takoj prosil plačila 15.000 frankov za juvelje, mislil je zdravnik na blaznega človeka. Čim bolj je juvelirjev sin zatrjeval svojo pamet, tembolj je bil uveren zdravnik, da ima opraviti z norcem. Ko je juvelirjev sin prišel naposled še kricati o ukradenih juvelih in o sleparstvu, konstatairal je zdravnik mirno, da je ta blaznost neozdravljiva, poklical je svoje sluge, ki so mladega moža utaknili v prisilni jopič in odpeljali v — blaznico. Še le tekom dni se je pojasnila zadeva, in zdravnik je sedaj konstatairal, da je juvelirjev sin popolnoma pameten, da pa je bil neumen samo juvelir, ki se je pustil oslepariti.

Moški odgovor. — Holandski minister Moddermann je bil protestant, toda veren in pravičen mož. Katoliško cerkev je močno spoštoval. Nekega dne pride k njemu in poprosi kakšno službo mlad gospod, ki je ravno dokončal študije sod-ništva. Minister ga vpraša: „Kakšne vere pa ste?“ In mlad gospod odgovori: „Jaz sem prav za prav katoličan, pa na to ne gledam, ker mi ni mar.“ — „Kaj?“ pravi minister in skoči na noge, „Vi ne znate ceniti in Vam ni mar, da ste ro-jeni in izrejeni v katoliški cerkvi? Za Vas nimam službe, le hodite, ker, kdor ni Bogu zvest, tudi kralju ne more zvesto služiti“. In šel je mladi navihaneč! Da bi visoki gospodje in ministri povsod tako delali! . . .

Prijatelj prosvete je ameriški milijonar Carnegie, ki je doslej osnoval 571 javnih ljudskih knjižic, ki so veljale 1000 milijonov kron.

Gospodarske stvari. — Ptiči prijatelj kmeta. V sedanjem času, ko je treba, da bi kmet, kolikor največ mogoče pridela iz zemlje, potrebno mu je dosti pridnih prijateljev, ki mu pomagajo pri delu. In hvála Bogu! takih ne manjka navadno nikjer, samo da bi jih le kmet znal ceniti in si jih ohraniti. Toda žalibog, on v svoji nevednosti jih večkrat le preganja in sovraži. Mislimo namreč nekatere ptice, katere žive ob samem mrčesu ter tako trebijo kmetu sadno drevje, travnike in polja. Kmet bi proti množtevilnemu temu sovražniku ne opravil dosti, pač pa mnogo zlatega časa porabil, ali navadno tega ni treba ker to mu zastoj opravijo ptice. Že sama hvaležnost torej tirja, da on skrbi za obilen ptičij zarod v svojem okrožju.

Poglejmo nekoliko drobneje in pre-mislimo, koliko požrešnega mrčesa nam pokončajo ravno ptice. Vem za okraj, kjer se na štirjaški miljli stavi v spomlad do pet tisoč ptičjih gnjezd, in v vsakem gnjezdu okoli štiri mladice. K izreji teh prineseta stara dva vsaki dan do 15 gosenic, torej za celo gnjezdo okoli 60 gosenic. Navrh jih stara dva tudi blizu toliko potrebuteta, tako se jih pokonča po 120 na dan.

Ako zračunimo svóto od pet tisoč gnjezd, vidimo, da je ptičji zarod pokončal okoli 600.000 gosenic in to v jednem dnevu. Koliko se jih pokonča v celem letnem času, je brez števila in gotovo je, da bi kmet ne imel vsled gosenic nobenih pridelkov, da mu sovražnika ne pokončavajo pridne ptice. Poglejmo še, kolika škoda potem, ako se po nemarnem zatara le eno samo gnjezdo ptičev. Ravno vsled tega ostane pri življenju po 600 gosanic na dan, do 18.000 na mesec. Razume se, da te ne štedijo drevja in sadežev, katera škoda je kmalu občutljiva.

Od tisočev teh malih prijateljev kmeta omenimo tukaj le škorca. Kakor o tem, velja tudi o mnogih drugih najlepša pohvala za marljivo pokončevanje mrčesov.

Škorec (Sturnus vulgaris) je kaj prijeten in zabaven ptič, da ga vsakdo rad vidi in njegovo petje posluša. Toda on je tudi izbiren glede stanovanja, zato mu je treba na primernem mestu napraviti prijetno stanovanje. Na jugo-vzhodnej legi kacega visokega drevesa, od koder je lep razgled kam na dvorišče, da se more zabavati, to mu dopade. Škorec je družaben ptič, prav kakor cigan, vedno žlobudra, za to je treba za njegovo bivanje pripraviti blizu vkup več panjev, da se jih cela družba polasti. Ako pomislimo, koliko le ena škorceva družina potrebuje živeža, ne bomo se zballi majhnega truda, ji pripraviti majhno stanovanje.

Preračunilo se je, da ena rodbina škorcev potrebuje na leto do 30.000 polžev, gosenic, grilcev in enakega mrčesa. Koliko škoda bi nam napravil čez leto lahko ta mrčes, zlasti še, ko bi se v tem času jako razmnožil! Ako to vse premislimo, pač ne bomo preveč zamerili škorcju, ako tu in tam kaj „ukrade“, — zlasti po vinogradih v jeseni se rad sladka. — Ondi ga pa velja z raznimi strašili odganjati.

Bila je zasluga rajnega župnika Kneppa, da je prvi opozoril na zdravstveno tako imenitno sladno kavo, ki jo je potem Kathreiner s posebnim izumom izvajal tako izborno z okusom zrnate kave. S tem pa se še danes ta edino pristna „Kneippova kava“ tako bistveno razlikuje od vseh podobnih izdelkov in zato je tudi župnik Kneipp firmi Kathreinerjevi izključno in za vse čase podelil pravico, da za svojo Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo uporablja njega ime in sliko kot varstveno znakmo. Vendar pa se na škodo občinstvu kar oprazen jačmen ali pivovarski slad po krivem prodaja za „Kneippovo kavo“. Da se varujete škode, zahtevajte vselej izrečno pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo v izvrhnih zavojih z varstveno znakmo „Župnik Kneipp“ in z imenom „Kathreiner“.

Služabnica, priletna pa zmožna dvema osebama samostojno gospodinjiti, dobi službo takoj pri tukajšnjem trgovcu Likarju.

Za kratek čas.

Pajek. — Nek misijonar je ljudstvo učil, da morajo ne le greha se ogibati, no tudi vzroka grešnega, tudi bližnje priložnosti. „Kaj pomaga, pravi, če le pajčevino pokončate, pajka ubite, pajka

ubite!" Nek mož, po priimku Pajek, je v cerkvi zaspal. Zbudi se pri teh besedah ter v najhujšem diru zbeži ven.

Meniha. — Dva samostanska brata sta šla nabirati miloščino. Ko prideta do hiše nekega bogatina, sta mu videla glave, molečo skozi okno. Vstopita v hišo. Pride jima proti čemerna služabnica in pravi, da gospoda ni doma. „No, no“, pravita redovnika, „pa recite gospodu, da naj en drugi dan tudi glave seboj vzamejo, ker ravno sedaj sva jo videla na oknu!“

Pripoznanje. — Profesor v šoli: „Kokoši seve imajo tudi uši (kurjenice); to so pa drugačne uši, nego je imamo mi.“

PETER COTIČ

čevljarški mojster

v Gorici, Gosposka ulica št. 14.
priporoča svojo delavnico.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20
(na stari pošti)

velika zaloga
oljkinega olja

iz najugodnejših krajev.

Jedilno . . . kr. 40	Corfù . . . kr. 56
„ boljše „ 44	Bari . . . „ 60
dalmatinsko „ 48	Lucca . . . „ 70
istrijsko . . . 56	Nizza . . . „ 80

Priporoča se preč. duhovščini za naročbo olja za cerkv. svetilke.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi firme ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

Berite! Berite! V Bazaru

(Pri „Ljubljancu“)

v Gorici, Riva Castello št. 4,
so cene, brez vsake konkurence.

Ovratnice raznih barv od 10 kr. dalje	
Jaeger-srajce	50 „
Nogavice za ženske	10 „
„ „ „ moške	10 „
Moderci	40 „
Ovratniki za gospode I. vrste po 12 kr.	
Krtače za obleko	10 „
Pisemski papir v mapah	5 „
Glycerinovo milo	2 „
Velika zbirka razglednic po	1 „

Opomba. Omenja se, da gori omenjeno blago ni ceni primerno bazarsko blago, temveč solidno in regularno. Nastavljene nizke cene se opravičujejo s tem, da je blago kupljeno iz velike konkurne mase, katere se je prodala sodnim potom pod tovarniško ceno.

Andrej Mikluš

ključavničarski mojster, priporoča
slavnemu občinstvu svojo delav-
nico v ulici Veturini št. 6. Pre-
vzema vsakovrstna v to stroko spa-
dajoča dela po poštenih cenah.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
z znakom sv. Antona Pado-
vanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — **Okrepč
želodec, storé, da zgine v
kratkem času omotica in ši-
votna lénost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storé, da clovek raje jé.**

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih le-
karnah na svetu. Za naročitve
in pošiljatve pa jedino le v
lekarni

CRISTOFOLETTI
v Gorici.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfù
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
druge vrste, namreč po ¼ kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga
mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkah
najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občin-
stvu v mestu in na deželi,
posebno č. duhovščini. —
Ima bogato zalogo blaga
vsake vrste in za vsaki stan,
ter opozarja na ravno došlo
sveže pomladansko blago,
lastni izdelek **gotovih oblek
in površnih sukenj. Cene
prav solidne!**

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semenški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči v svoji krémi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

Jako pomnožena zaloga:

Molitvene knjige,
najrazličnejše in trpežno vezane,
čudovito nizke cene od 30 vin. navzgor,
10 točno plačanim I na vrh.

Svete podobe:

najlepše sedanjega časa, neverjetno nizke
cene, za I. sv. obhajilo nad 40 različnih,
100 komadov od 2 K 40 v navzgor,
razne druge 100 kom. od 60 v navzgor,

Pisarniške potrebščine:

po najnižjih konkurenčnih cenah,
uradni papir 250 pol od 2 K navzgor,
pisemski „ 100 „ „ 60 vin. „
zavitki . . . 100 „ „ 50 „ „

Rapid nov, jako praktičen
peresnik s tinto 3 K.

G. Likar, Gorica, Semenška
ulica hiš. št. 10.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za
izdelovanje cerkvenih posod in
orodja. Pripravo cerkvenega o-
rodja olajšuje revnim cerkvam
s tem, da daje tudi na obroke.
Obroke si pa preč. p. n. gospod
naročevalec sam lahko določi.

Naznanilo!

Podpisani krojaški mojster
naznanjam slav. občinstvu, da
sem odprl novo delavnico v
lastni hiši na Kolehah št. 205
pri Kojškem. Izvršujem vsa-
kovrstne obleke ter imam v
zalogi raznega sukna, tkanine in
izgotovljenih srajc.

A. Mavrič, krojač.

Berite!

Berite!

Ker je prav važno za vsakega!!

Pridite v Gorico in obiščite

novo trgovino manufakturnega blaga

na veglu Corso Verdija in Šolske ulice št. 5. (kjer je bil preje Tribunal).

Le tam najdete ravnokar došlo samo pristno in sveže blago, posebno se pa opozarja
novoporočence.

V zalogi se nahaja: pravo kranjsko sukno in platno, volna za obleke, hlačovina prkal, oksford, žepne rute, srajce, kravate, nogovice, razno perilo za postelje, žimo, volno in Gradl za madrače, kovtre, plahte itd. itd.

Priporočava se za obilen obisk ter bilježiva z odličnim spoštovanjem

Hedžet & Koritnik.

Cene so skrajno nizke!!!

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nosilje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nosiljev
v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kruno nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

„Krojaška zadruga“

Gorica,
Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega
blaga za spomladansko in letno sezono,
kakor: Volne, perkal, Oksford, Batist,
satin, Zefir, svilo za prati, Tennis,
Pique bele in barvane. — Moška sukna
po vsaki ceni in velikosti izberl. — Nada-
lje ima bogato zalogo platna, Chif-
fona in prtenine, hlačevine, volnene
odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut,
robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih
drobnin.

Preproge, zagrinjala in po-
grinjala iz volne in bomba-
ževine. — Tudi se še naznanja
slavnemu občinstvu, da se raz-
proda vse od prejšnjih
sezona zaostalo blago pod
lastno ceno.

Na zahtevo stranke
pošiljajo se uzorci poštnine
prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja
slavnemu občinstvu, da
so cene tudi vsemu no-
vemu blagu tako nizke,
da se ni bati nikake
konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu
in na deželi prilika za pošteno
in solidno postrežbo!